

[Arbejdsministeren]

Hr. Lindenskov var inde på nogle betragtninger om Færøerne. Regeringen har fremsat dette ændringsforslag, fordi vi har fundet, at der måtte være en balance mellem de vilkår, som gælder for danskere, der er ansat i Syd Danmark, og dem, der er ansat på Færøerne, men selvfølgelig, hvis der senere skulle opstå problemer, må vi jo drøfte dette. I hvert fald mener vi, at det har været nødvendigt at medtage dette ændringsforslag.

Statsministeren (Poul Schlüter):

Det er ikke i den forstand som statsminister, jeg tager ordet nu, men det er i min egenskab af minister for Færøerne. Jeg lyttede opmærksomt til det indlæg, hr. Lindenskov afleverede under debatten, og jeg forstod, at han havde den opfattelse, at den lovgivning, vi nu har til anden behandling, måske ikke var så hensigtsmæssig, som den kunne udformes, i forhold til lønmodtagere, der arbejder på Færøerne.

I den forbindelse vil jeg gerne sige til hr. Lindenskov, at hvis han føler, at lovgivningen på en saglig og sober måde kan ændres, således at den er mere anvendelig og praktisk på det færøske område, så skal han da være velkommen til at drøfte disse problemer nærmere med arbejdsministeren mellem anden og tredje behandling. Regeringen vil være indstillet på, hvis der kan findes en saglig løsning, at imødekomme sådanne færøske ønsker, således at disse spørgsmål er bragt så godt som muligt på plads, inden vi møder forslagene igen til tredjebehandlingen.

Svend Auken (S):

Jeg tror, det var arbejdsministeren, der sagde, at en række meget interessante spørgsmål kunne vi drøfte videre i udvalget mellem anden og tredje behandling. Det tror jeg alle udvalgsmedlemmerne ser frem til. Hidtil har vi jo ingen drøftelser haft i udvalget. Under hr. Flemming Jensens meget kyndige og meget venlige ledelse er stort set al tiden gået med at prøve på at finde ud af, hvad regeringens forslag og ændringsforslag gik ud på – og jeg vil gerne til regeringspartierne ros sige, at det hændte, at de fandt ud af det, før vi andre fandt ud af, hvad regeringens politik gik ud på. Men om egentlige forhandlinger har der ikke været tale i udvalget. Det har været mørklagte drøftelser i statsministe-

riet mellem det radikale venstre og regeringen og mellem fremskridtspartiets flertalsfraktion og regeringen og mellem fremskridtspartiets mindretalsfraktion og regeringen.

Det siger jeg ikke i nogen form for forargelse, men kun for at sige til statsministeren, at der er måske nogle store ord under åbningsdebatten, som statsministeren gerne ville have ladet være usagte i lyset af det, der er sket siden. Den gamle stil har jo præget det her fuldstændig. Man har smøget ærmerne op – men det har været i statsministeriet, det er sket.

Arbejdsministeren siger, at der også i 1979 var protester fra lønmodtagerorganisationernes side i forhold til det oplæg, den daværende regering kom med. Det er både rigtigt og forkert. Det er forkert i den forstand, at da oplægget kom fra regeringen – som var meget brutalt og brutalere end det, der efterfølgende blev vedtaget – da var der forståelse og opbakning i Landsorganisationen, i FTF, i Akademikernes Centralorganisation, i en række af de store organisationer på arbejdsmarkedet, fordi regeringen havde gjort sig den ulejlighed i ugevis at forhandle med organisationerne og prøve at skabe en forståelse for den lovgivning, der skulle gennemføres. Det, der efterfølgende udløste utilfredsheden hos organisationerne, var, at partier, der her i salen har erklæret sig for reformer som f.eks. overskudsdeling og demokratisering på arbejdslivet, svigtede. Jeg tænker selvfølgelig her henholdsvis på socialistisk folkeparti og på det radikale venstre. Det udløste harmen, en forståelig harme, i 1979 og gjorde, at det indgreb ikke blev så afrundet, som vi havde ønsket.

Når jeg nævner 1979, er det også på grund af den angrebsvinkel, vi dengang havde, som senere er blevet stærkt anerkendt ikke mindst af det økonomiske råds formandskab. Nok var der et indgreb over for lønmodtagerne, men der var så sandelig også indgreb over for andre befolkningsgrupper.

Arbejdsministeren sagde for et øjeblik siden, at der var jo også indgreb over for erhvervslivet i form af avancestop. Avancestop og avancestop, det kan vi diskutere senere på dagen, men kendsgerningen er i hvert fald, at det kun løber til og med den 1. marts. Det vil sige, at der er intet modstykke til indgrebet over for dyrtidsreguleringen og taktregu-